

OPANOWAĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf opanować się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Umocnić się [w czym]:

Szereg: »omięszkać się a opanować«: day nam miłościwie omiętkac [!] lie a opanować w onem
fwiętim kroleŃtwie twem *RejPs* 203v.

Formacje współrdzenne cf PANOWAĆ.